

ПРОКУРАТУРА НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

ВЪРХОВНА КАСАЦИОННА ПРОКУРАТУРА ЗАМЕСТНИК НА ГЛАВНИЯ ПРОКУРОР

Вх. № 2275/2016 г. – ГП
(Моля, цитирайте при отговор)

София,2016 г.

ДО
Г-Н НАСТИМИР АНАНИЕВ
ПРЕДСДАТЕЛ НА КОМИСИЯТА ПО
ТРАНСПОРТ, ИНФОРМАЦИОННИ
ТЕХНОЛОГИИ И СЪОБЩЕНИЯ ПРИ
43-ТОТО НАРОДНО СЪБРАНИЕ

На изх. № КТ- 653-19-29/2016 г.

СТАНОВИЩЕ

ОТНОСНО: Общ законопроект за изменение и допълнение на Закона за движението по пътищата

УВАЖАЕМИ ГОСПОДИН АНАНИЕВ,

В отговор на горепосоченото Ваше писмо, Ви представям становище на Прокуратурата на Република България относно редакцията на чл. 174, ал. 4 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП).

Считаме, че правилната терминология при формулиране на нормите, отнасящи се до установяването на употребата на наркотични вещества или други упойващи вещества от водачите на моторни превозни средства се извежда от Допълнителните разпоредби (§ 1, т. 9, 11 и 17) на Закона за контрол върху наркотичните вещества и прекурсорите (ЗКВНВП) и Наказателния кодекс (чл. 343б).

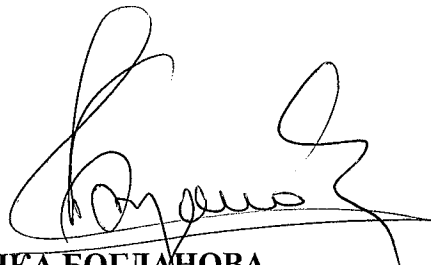
Видно от § 1, т. 11 от Допълнителните разпоредби на ЗКВНВП, дефинираното понятие за „наркотично вещество“ включва всяко упойващо вещество, съдържащо се в списъците по чл. 3, ал. 2, т. 1, 2 и 3 от същия закон. Съгласно § 1, т. 9 от Допълнителните разпоредби на ЗКВНВП, „упойващо вещество“ означава всяко вещество, природно или синтетично, включено в Списък I и Списък II на Единната конвенция по упойващите вещества от 1961 г. (Конвенцията). Следва да се има предвид, че всички субстанции на упойващите вещества, посочени в Списък I и Списък II на Конвенцията, съобразно степента на риск от употреба, са включени в списъците по Наредбата за реда за класифициране на растенията и веществата като наркотични (приета на основание чл. 3, ал. 2

ЗКВНВП). В този смисъл е налице пълно съответствие между каталозите на упойващите вещества по Конвенцията и по чл. 3, ал. 2, т. 1, 2 и 3 ЗКВНВП. Поради това следва да се счита, че определението за „наркотично вещество“ по § 1, т. 11 ЗКВНВП е по-широкообхватното и обема в съдържанието си определението за „упойващо вещество“ по § 1, т. 9 от Допълнителните разпоредби на същия закон.

От съществено значение е да се отбележи, че извън обхвата на определението за наркотични вещества остават аналозите на наркотични вещества. По смисъла на § 1, т. 17 ЗКВНВП, „аналог“ е всяко вещество, което не е включено в списъците по чл. 3, ал. 2 ЗКВНВП, но има сходен химически строеж с някое наркотично вещество и предизвиква аналогично действие върху човешкия организъм.

С оглед необходимостта от изчерпателно изброяване на веществата с вредно въздействие върху поведението на водачите на моторни превозни средства и с оглед постигане на терминологично съответствие с разпоредбата на чл. 343б НК, предлагаме следната редакция на чл. 174, ал. 4 ЗДВП: *„Редът, по който се установява употребата на **алкохол и/или наркотични вещества или техни аналози**, се определя с наредба на министъра на здравеопазването, министъра на вътрешните работи и министъра на правосъдието.“*

С УВАЖЕНИЕ:

ПЕНКА БОГДАНОВА
ЗАМЕСТНИК НА ГЛАВНИЯ ПРОКУРОР
ПРИ ВКП